Primo in partibus teutonie in opido magno
prope montem martis dicitur bonus presbiter et castus fuit
Henricus de colonia frater ordinis predicatorum attestante qui
cognitum habebat presbiterum cum Brunone eius socio et
moribus approbatum. Hunc cum in vinculis presbiter Bruno senior
devote rogabat ut dicte parochie curam susciperet et
ipse iam senex religionem intraret annuit ille post
multas preces invitus tamen eo quod regimine tante parochie
formidaret. Hoc ut optinuit Bruno presbiter religionem
intravit et cito post hoc ab hac vita migravit.
Differente Brunone iuniore animarum curam attemptare
eo quod illud beneficium capellanie xxx marcarum superius
in castro teneret vicarium quendam scilicet presbiterum in parochia
collocavit. Brunoni ergo iuniori una nocte in
lectulo quiescenti apparuit ei in cappa magna Bru
no senior iam defunctus et dixit ei In eisdem ver
sibus In grege commisso male te geris et pede scisso
Claudus eris eo inspicito que pena futura redito. Hoc
dicens levavit cappam suam qua videbatur indutus
et sic gerit mandi. Et mox item resolutus in sopore + demirab.
Cui eodem schemate defunctus apparens dixit En
pene causa pro te rexeris in clausa Aspice sit vi
tibi ignis et esca futuri Et hec dicens item illa
tormenta ignis ostendit. Cum item tercio soporato ap
parens dixit Mundi deliciis intendunt fixa misce
Exo ... fruniciis. Aut respice. Ad cuius verba Bruno
surrexit et flexis genibus se impleturum quod

avunculo viventi promiserat dco venit nec mora
cum splendore primo manifeste defunctus apparens et boni
ti congaudens dixit. Letatus sum in hijs que dicta
sunt michi in domum domini ibimus. Et hec dicens in sublimi
conscendit. Vide ergo quanti periculi sit curam animarum
recipere et in manus alienas relinquere negligenter. Quod in
brunone seniori poteris advertere qui curam negligenter
deseruit et in brunone iuniore qui susceptam alterius
in curare commisit. Videbis etiam in ista narra
tione diligenter advertere quod in primis versibus dicitur
In virgine commisso etc. Ubi quidem manifeste ~~sign~~
significat scissum cum habere pedem affectionis in
tegrum erga commissam virginem habere debuerat. Clau
dum quod cum esse monstrabat cum uni beneficio cappel
lanie serviret in castro et curam commissam prochie
negligentius deserebat.

Volo ut quicumque hoc legerit sciat me anno ab incarna
tionis domini ao. cc. xxxviij fuisse parisius ubi venera
bilis Wilhelmus parisiensis episcopus qui in theologia
iam rexerat quocationem fecerat in fratrum predicatorum
capitulo omnium magistrorum. Proposita vero questione de plu
ralitate beneficiorum sollerti et valde longa disputati
one probatum est duo beneficia dummodo unum valet xv
libras parisiensis teneri cum salute non posse. Hoc
determinavit predictus episcopus. hoc frater hugo ordinis predi
catorum postmodum romane curie cardinalis. hoc et frater
Wericus et frater Iohannes eiusdem ordinis frater thi
de rupella ordinis fratrum minorum et alii quam plures magistri
theologie determinaverunt in scolis successive. fuat

aut habita disputacio longa valde et multum solemp-
nior ante annos tres in qua coram omnibus magistris theolo-
gie exceptis duobus determinasse probantur idem per
omnia quod et supra quorum unus magister philippus cancellarius
parisiensis et magister arnoldus postmodum episcopus ambianensis.
Quid autem de isto philippo contigerit audiamus.
Agonizantem in morte. dictus Wilhelmus parisiensis episcopus
paterna solicitudine visitavit. Rogavitque eum ut
singulari opinioni cederet de pluralitate beneficiorum et
beneficia sua excepto uno in manu eius resignaret
sub condicione media ut si convalesceret ei sup-
plere vellet de suo proprio quod dimisit. Renuit
ille. experiri se velle dicens utrum esset dampnabile
beneficia plura tenere. Mortuus est ergo sic. Post paucos
autem dies cum dictus parisiensis episcopus finitis matutinis
orare vellet videt iuxta se et lumine umbram hor-
tetram nimis. Elevata ergo manu consignat se et si
ex parte dei sit precipit ut loquatur. Cui respondit apparens
Alienus a deo sum sed tamen mirabilis creatura eius. Et
presul tu quis es inquit. Cui ille ego sum cancellarius
miser dudum miserrimus. Rursum episcopus elato altius gemitu
Et quomodo inquit tibi est sic dolenti. Male ait ymmo
pessime sicut qui dampnatus sum eterna morte.
Et episcopus heu ait carissime que causa tue dampna-
cionis. Tres sunt inquit cause quare morte perpetua
sum dampnatus. Una est quia retentos fructus annos
quatuor pauperes timide conservavi. Secunda est quia contra sen-
tenciam plurimorum de pluralitate beneficiorum quasi
tenendam opinionem propriam defensavi et in hoc me

periculo mortalis culpe commisi. Tercia est et illa
gravissima omnium quod abhominabili carnis vicio in scan-
dalo multorum multo tempore laboravi. Sed cum
mox adiunxit. Est ne mors finis mundi. Et ipse
inquit aut o beatissimum virum te quondam hic
quere, cum me adhuc mori necesse sit antequam mundus
instante iudicio finiatur. Et ille Non miretur quia
nec racio nec sciencia nec opus est apud inferos venienti. Et
hec dicens umbra ab oculis mirantis evanuit.
Ipse autem episcopus non tamen sub persona sua quod hec vidisset
in predicatione sua clericis omnibus recitavit. Similiter
dum quidam clericus maxime litterature ~~[illegible]~~ agonizans
in morte mandaret me et consilium quereret quasi in proximo
migraturus reduxi ad memoriam disputacionem istam
solempnem et determinacionem de pluralitate beneficiorum precipue
cum ille magister fuerat doctor magnus. Consului ergo illi
cum magna instancia lacrimarum ut unam prebendarum
dimitteret quia duas quarum curam suam tenuerat quarum una
ad decentem vite copiam cuilibet homini clerico sufficere potuisset.
Tunc ille causa facere diffitans hoc tamen indicit oran-
dum ut inspiraret. Et dum postea cum recessissem
et tenuissimo spacio vix hiante hec idem que consul-
tam ei quidam consobrinus suus iuvenculus cum maioris
lacrimis inclinaret cum voce non posset manum innuens
exspiravit. Post cuius obitum cum quidam ex nostris stupe-
factus nimium cogitaret cur tantus homo et tantus
clericus si peccatum esset plura beneficia retinere in tali statu
mortuus ~~extitisset~~ exstitisset mox qui semivigilanti
defunctus apparens dixit. Illa sola prebendarum causa est

ex qua infelix ecclesie cardinalis sunt dapnatus / Sup 10
hac eadem questione cum beate memorie jacobus
de vitriaco tunc episcopus acconensis episcopus postea ebo romane
curie cardinalis magistrum quendam theologie proba
tissimum Robertum de Corton romani apostolice cardinalem
morientem in prima damiate civitatis obsidione
interrogaret respondit / Dico iam migraturus a
vita quod mortale et dapnabile est dummodo unum su
competens / plura beneficia retinere (hoc idem magister
petrus comestor sancte memorie cantor parisiensis
dixit et scripsit idem / Idem magister Guiardus came
racensis episcopus verbo huiusmodi quam confirmauit
Nollem inquit pro toto auro arabie una tantum nocte
duo beneficia retinere et certus tamen essem quod de mane
unum illorum homini ~~ydeo~~ pro domo conferre et hoc ipse vite
mente dissolue / Super hoc etiam narrante fratre
Bernardo quodam penitentiario domini pape et fratre
ordinis predicatorum cum beatissimum papa Gregorium
nonum interrogaret / An possit de plenitudine potestatis
cum pluribus ~~bn~~ beneficiorum retentoribus dispensare
Respondit non posse super hoc cooperatione tamen detinere
sine dispensatione / Quis ergo est sapiens qui fallat
se et sibi super dispensatione aliqua blandiatur / Certo
quod multi magistrorum dicant hoc quod non et multi alii
opinentur / Hoc solum mortale ab augustino omnium
doctorum maximo iudicatur quod quis in certitudine peri
culo et periculi mortalis discrimine se committit / Noli
ergo fili sub una iteratione nominis divini usurpator
et sicut sub verbis propheticis innocenti et tollit / Ista
tu clerice tu sacerdos duorum tantum aut quatuor beneficiorum

nol plurium existens possessor existat. Lucifer
ille sapientissimus et pulcherrimus in celo
lucifer magnus angelus assimilari deo voluit et contemp-
tibilius cecidit vilius. Existo ergo ambicior
existitas in prebendis tanto te superius non plurium
quam deum sed eciam super deum extollis. Ego in quadam civi-
tate capitulo episcopali annis xi adolevi ubi sollicitudo canonici
sub prebendis pinguissimis ducentarum fere librarum
persicorum in marca eciam fruebantur quorum plures erant
beneficiorum plurium detentores. Vidi quod qualem vindictam
dei vidi in ipsos carissimos detentores michi testes et
iudex sit sancta trinitas unus deus quia paucos eorum vidi
communi morte defungi sed subito vel est in ipsa
mori. Ista quod quendam eorum audivi quod unus senior in nocte sanus
mane mortuus inventus est complosis manibus super
Quid ultra fuit secundum visum et consuetudinem tunc
mortuus est ut videtur. Vidi ergo ipse in eadem cadem
infra paucos annos quatuor archidyaconos sic de-
fungi. Vide quod lector mirare miraculum. Primus eorum
de equo fabricato et grandi cecidit et fractis cervi-
cibus exspiravit. Secundus mane in cathedra sedendo
mortuus est repente. Tercius in choro stando cum ad
missam elevato corpore christi fuerat cecidit resu-
pinus et subtracta loquela cum sensu quasi brutum
animal die tercia fuit sacramentis ecclesiasticis est destitutus
Quartus confessionem peccatorum et sacramenta recusans
mortuus est et extra cimiterium sepultus. ✓

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF